

Leonardo Villoro

3-A

Valderobros r

Lombarte

PERET DE BENIFALLET

-Hi havia una vegada, una família pobre que tenia bous al poble de Benifallet. Pensaven matar-los i repartir la carn entre els pobres i les pells. Així ho van fer.

Quan les pells van estar seques, Peret va agafar i se'n va anar a vendreles. Pel camí, se li va fer denit i com tenia por va pujar a un arbre (garrofer). Tenia fred i tremolava. Quan va veure

venir pel camí uns llums, foguerim i fogueran i es va quedar quiet. Els que venien eren uns lladres i es van aturar sota del l'arbre que estava Peret. Es van posar a comptar els diners que havien robat i dien: "tant per a tu tant per a mi..." diverses vegades.

Peret tremolant de fred i por es va pixar i els lladres van dir: "què proute pixen els ocells". I van seguir comptant monedes. "tant per a tu, tant per a mi..."

Peret que tenia molta por va deixar caure les pells i com van fer tant soroll els lladres van sortir corrents deixant-se els diners. Peret va baixar de l'arbre i molt

de pressa i es va endur els diners

a casa i els va dir a la seva família que era de vendre les pells.

L'alcalde del poble que era molt envejós
va fer el mateix, va matar els bous
i es va anar a vendre les pells i no
li van donar res.

Llavors van decidir que havien de castigar
a Peret perquè els havia enganyat.

L'alcalde va fer un bando que deia que tots
anessin a cagar-se a la porta de casa Peret.

I així ho va fer.

Com Peret era molt llest, va posar la merda
en gerres molt boniques i ben tapades i se'n
va anar a vendre-les. Va trucar a una casa i
els va dir que se les guardessin, però sense
mirar que hi havia dins, sinó haurien de pagarli
200€.

Com va descobrir que les havien obert, van haver
de donar-li els diners.

Se'n va anar a casa i els va dir que els 200€
els havia guanyat amb la merda.

Com l'alcalde era tant envejós va manar
que es cagaren a sa casa tots els habitants
del poble, per anar a vendre-la com Peret. Però
no va guanyar res.

Llavors l'alcalde es va enfadar molt i va pensar

llenguar a Peret d'una bassa perquè s'ofegues.
El van ficar dins d'un sac lligat i sobre d'
un roc i ell li deia "arre burro, arre burro"
"el que em travarà d'aquí serà ric". I ho anava
repetint tot el camí.

Va trobar un pastor que li va dir: què diu
senyor? i llavors va ficar al pastor dins
el sac i Peret es va quedar amb les ovelles.
A la nit, va arribar Peret amb 300 ovelles
i li van preguntar com ho havia fet
i deia "amb cada sospir sortia una ovel·la,
300 sospirs 300 ovelles".

L'alcalde com era tant envejós, va manar
que li tinguessin a ell dins la bassa i així ho
van fer i mai més va sortir. I aquest
conte s'ha acabat.

Fi